

то му безъ затрудненіе. Това много вжзрадва Страшиміра и той незабавно испроводи пакъ Митрополита Іосифа, да прибере драгоцѣннотѣло. Но на долу се разказва че Іосифъ като ублажява градътъ Видинъ, казва: „блажень въ истинноу градъ нашъ“; тогава сѫ были прибрани и сѫ се намирали въ Видинъ моштѣ не само на Св. Филотея, но и на царица Св. Теофана; всичкитѣ тия моши сѫ были пренесени отъ Тѣрново, слѣдъ привземаньето му отъ турцитѣ. Това разказва единъ Тѣрновчанинъ Григорій Цамблакъ, който слѣдъ паданьето на Бѣлгарія е живѣялъ въ Сѣрбія и въ Влашко, и който въ 1419 година е умрълъ въ Россія. Тоя разказъ на Григорія Цамблака го има въ единъ Панигирикъ отъ 1483 година, написанъ въ самія Рилски монастиръ; въ него г. Цамблакъ разказва и за привземаньето на Тѣрново отъ самаго Султанъ Баязита и проч.

ГЛАВА VIII.

Церквата Св. Георгія въ Долня Махала.

Тая малка церквица се намира на полѣтѣ на Трапезица отъ югоисточната ѹ часть близо до дѣснія брѣгъ на рѣка Янтра; и е между кѫщята на тѣй называемата „Долня Махала“, които сѫ построени по най-долнитѣ стрѣмнини на Трапезица. Като влязахми въ тая церквица, прочетохми единъ надписъ надъ вратата ѹ който гласи тѣй: „Тоя храмъ е издигнатъ отъ благочестивитѣ Параскева и Ирина и проч. въ 1615 год.“; но като прочетохми надписъ-то че се намира вътре въ черковата, написанъ по Грѣцки, нie се увѣрихми че надписа вънъ отъ нея по горѣ изложенъ, не е съобразенъ съ него, ако и да е отъ него сѫщія преведенъ и взять; понеже въ надписа че е вътре въ Церквата се казва; че „Благочестивитѣ Параскева и Ирина, въ времято на Тѣрновскія Митрополитъ Гавріила поправили, преправили тоя храмъ Св. Великомъченика Георгія; и че тѣ были отъ Новаго Рима, въ 7120 година отъ сътворенія міра“. Значи, тѣ перестроили и поправили той храмъ въ 1612 год., а не въздигнали.